

Sobre la banalització de la Xoà

L'Holocaust, que nosaltres anomenem Xoà (veu hebrea que significa catàstrofe) sens dubte ha marcat a les generacions posteriors a la Segona Guerra Mundial. Coneixem les xifres i les imatges de l'horror, coneixem els procediments utilitzats pels nazis per exterminar els jueus i coneixem els principis de la seva ideologia criminal. Ningú no hauria de quedar-se indiferent davant el dolor i desolació causats a milions de persones, tantes que es fa difícil entendre l'abast de la barbàrie. El 2005 l'Assemblea General de Nacions Unides i posteriorment el Parlament Europeu van adoptar la data del 27 de gener (efemèride de l'alliberament del tristament conegut camp d'extermini d'Auschwitz) com a Dia Internacional de la Memòria de l'Holocaust per honrar la memòria de les víctimes. Des del 1953 nosaltres commemorem Iom HaXoà, tots els 27 de Nissan del calendari hebreu que escau normalment a l'abril i participem a tots els actes oficials organitzats amb motiu del 27 de gener perquè és el nostre deure recordar car la història no es repeteixi respecte cap poble

Malhauradament, passats ja tants anys, és fàcil caure en la temptació de menysprear el passat. Si bé l'Holocaust va ser un tema tractat amb sensibilitat, assistim ara a un fenomen invers: menyspreu pel dolor aliè, comparacions irrespectuoses, apropiació d'un terme que designa un fenomen únic a la història per utilitzar-lo en contextos diferents, que destil·len antisemitisme com poden ser el negacionisme i certes posicions anti israelianes.

Ens dol constatar i ens ofen que hi hagi persones que escriguin que nosaltres els jueus haguem de ser els elegits perquè un terç de la nostra població fos brutalment assassinada i que certs professors utilitzin expressions denigrants respecte a l'Holocaust i als seus estudiosos.

Revisant la història recent constatem que les derives totalitàries van començar amb el discurs i que, de vegades, les idees es plasmen de manera letal a la vida.

Hauríem de ser més curosos amb el llenguatge perquè les víctimes mereixen un respecte.

Isaac Querub Caro

President de la Federació de Comunitats Jueves d'Espanya

Sobre la banalización de la Shoá

El Holocausto, que nosotros denominamos Shoá (voz hebrea que significa catástrofe) sin duda ha marcado a las generaciones posteriores a la Segunda Guerra Mundial. Conocemos las cifras y las imágenes del horror, conocemos los procedimientos utilizados por los nazis para exterminar a los judíos y conocemos los principios de su ideología criminal. Nadie se queda indiferente ante el dolor y desolación causada a millones de personas, tantas que hasta resulta difícil entender el alcance de la barbarie. En 2005 la Asamblea General de Naciones Unidas y posteriormente el Parlamento Europeo adoptaron la fecha del 27 de enero (efeméride de la liberación del tristemente conocido campo de exterminio de Auschwitz) como Día Internacional de la Memoria del Holocausto para honrar la memoria de las víctimas. Nosotros marcamos Iom HaShoá desde 1953, todos los 27 de Nisán del calendario hebreo que suele darse en abril y participamos en todos los actos oficiales organizados con motivo del 27 de enero porque es nuestro deber recordar para que la historia no se repita respecto a ningún pueblo.

Desafortunadamente, pasados ya tantos años, es fácil caer en la tentación de menospreciar lo ocurrido. Si bien el Holocausto fue un tema tratado con sensibilidad, asistimos ahora a un fenómeno inverso: desprecio por el dolor ajeno, comparaciones irrespetuosas, apropiación de un término que designa un fenómeno único en la historia para utilizarlo en contextos dispares.

Nos duele constatar que haya personas que escriban que nosotros los judíos debamos ser los elegidos porque un tercio de nuestra población fuese brutalmente asesinada y que ciertos profesores utilicen expresiones denigrantes respecto al Holocausto y a sus estudiosos.

Revisando la historia reciente constatamos que las derivas totalitarias comenzaron con el discurso y que, a veces, las ideas se plasman de manera letal en la vida. Deberíamos ser más cuidadosos con el lenguaje puesto que las víctimas merecen un respeto.

Isaac Querub Caro
Presidente de la FCJE